

Rahvuslik Teataja

Asutatud 2011. aastal

Loe, telli ja levita!

6. aastakäik

Nr. 6 (47)

Rahvuslaste Tallinna Klubi häälekandja

Hind 1 €

juuni 2016

Veelkord AK desinformatsioonist

Seda nimetatakse Venemaal Krimmi-testiks: Krim naš? Õige vastus on: NET! Eesti TV kukkus selles läbi. Eesti riigieelarvelise ja omasuguste seas tähtsaima uudistesaaate Aktuaalne Kaamera uskumatu jama-uudis krimmitatari rahva küüditamise aastapäeval – pealegi pärast laulu „1944“ võitu Eurovisiooni äsjasel lauluvõistlusel! – paneb küsima, millest sellised desinformatsiooniaktid (tegevusliini ja üritustesarja mõttes) tulenevad. Ma ei hooli isiklikult paraku ammu AK käekäigust – ehkki peaks! Eesti avaõiguslik TV on kanalite arvu hiljutisest paisutamistest olenemata ammu juba, vähemalt poolteise kümnendi eest, minetanud tehnilise kvaliteedi rahuldava taseme.

Ja konkreetset Aktuelle Kamera igapäevased, eriti aga pühapäevane „kommentaareid“ ja põhjalikumate vaatlustega nädalalokkuvõtte on intellektuaalselt küündimatute ja kitsavõitu silmaringiga inimeste, pahatihti, pea ajuvaba praaktoode, mis kõigest püüab imiteerida kvaliteetset uudisteajakirjandust. Mistõttu mina jälgin AK-d reeglina kiirkerimise režiimis, vaid aeg-ajalt ja ainult üksikuid uudistelõike tähelepanelikumalt n-ö normaalse režiimis üle vaadates. Kuid uudis krimmitatarlaste massiküüditamise mälestamisest Ukraina pealinnas (Krimmis sel 18.5.2016 keskpäeval toimunud massiprotektiatsioonist, ei rääkinud AK sel õhtul midagi) äratas tähelepanu juba tiitrites. Eksitavasse pealdisesse kätketud ebateavet korrutas täpselt samas sõnastuses ka „ankru“ diktoritekt. Desinformatsioon AK 18. mai saate selles näites on nii ilmselge, et see võiks kujundlikult mängida ainult keskmisest tumedama läbilõike-publikuga, jättes talle mulje, justkui oleks krimmitatarlaste etnootsiidi akt (mis algas ööl vastu 18.5.1944 rahva täiskooosseisus ja korraga küüditamiseks oma põliselt kodumaalt Kasahstani ja

Siberisse) leidnud aset mitte Nõukogude Liidu sõjalise hõive järelmina, vaid määramatult ulatuslikumal ajaskaalal, k a Suur-Saksamaa okupatsiooni tingimustes. Seega on selle desinformatsiooniakti peamiseks teeneks ajalooliselt hästi dokumenteeritud süüteo eraldamine süüdlasest – **Jossif Džugašvilist** (Stalin) + NKVD-st + sovetiimperalistidest + vene šovinistidest. Desinformatsiooni vastavalt suunatud mõju suurendab „uudistesaaate“ toimetajate poolt tehtud uudistevalik ehk desinformatsiooniakti kontekst selles AK-saates, mis vältis nii tänase olukorra kui ka uue anastuse mainimist ja kirjeldamist Vene Föderatsiooni poolt täpselt 27 kuu eest okupeeritud Krimmi poolsaarel. AK probleemid Muidugi ei saa lõpuni välistada halva tahtluse olemasolu nagu ka selle puudumist, aga sarnaste asjaolude „juhuslik“ sagenemine sunnib ka tähelepanu teritama ja valvsamalt järeldusi tegema. Midagi on mäda ETV-s. Seejuures ei saa AK ja ETV-e „paratamatult“ allakäik olla vastuvõetavaks vabanduseks, sest tegemist on ikkagi avaliku teabe-teenusega, mille eest me tasume oma, s o Eesti maksumaksja kollektiivsest taskust. Sellepärast näen ma praegu kolme kõige paremini argumenteeritavat seletust, mis on ETV saatest AK aidanud kujundada desinformatsiooni vahendit: ☞ AK mahasalatud punaminevik ehk traditsiooniline agitprop (agitpropaganda – toimetust) ☞ AK tegijate puudulik aru + silmaring ☞ AK = Aktuelle Kamera = nimelaen DDR-ist. Lisaks on desinformatsiooni viimati, veebruaris 2016 reljeefselt defineerinud **Ben Nimmo** – briti meediaanalüütik Euroouingute Instituudi veebiajakirjas, rõhutades desinformatsiooni levitamise puhul sellise toimingut või tegevusetuse tahtlikkust... → Identifying disinformation → Policy Briefs, 2016 nr 1 → WWW.IES.BE →¹. Nimmo ei loe niisiis kogemata, hooletusest tekki-

vat ebateavet desinformatsiooniks. Sellega võib ja võib mitte nõustuda. Kas ebateabe süstemaatiline levik ühe ja sama kanali kaudu osutub kihutustööks ehk propagandaks iseenesest? Tahtlust eeldab ju ka kihutustöö ning on selge, et erinevalt propagandistist ei vaja desinformant propagandistile vajalikku usku (Suurt Valet) ega tarvilikku pühendumust (oma osatõe) ja et praktiline retsept mõlema vastu on sama: sihilike valede ja ebateabe tuvastuseks, raviks ja vastustamise selgrooks on üllitise/ajakirjaniku/arvamusjuhi/ võimuri/ jne (ameti) kohus hooli(tse)da, et nende poolt või kaudu edastatav teave oleks tõene, mis tähendab teabeallikate ja infokanalite usaldusväärsuse, faktide kontrolli ning vahendatavate arusaamade ja seisukohtade mõistlikku tasakaalustamist. Valeteavet luua on kergem ja odavam, kui sellega võidelda ning head ajakirjandust on lihtsam teeselda kui päriselt teha. Jutuks oleva uudise tekst 18. mai AK-s: „80 üliõpilast moodustas krimmitatarlaste küüditamise mälestamiseks täna Kiievi Sevčenko ülikooli juurde elava *tanga* – krimmitatarlaste sümboli. Paljud mälestustalitusest osavõtjad hoidsid käes küüditamise üle elanud inimeste pilte. Ukrainas valitsus aga alustas tänast istungit leinaseisakuga. 1942. ja 1943. aastal korraldatud küüditamise käigus sai surma üle saja tuhande krimmitatarlaste“. Autoriandmed: saatejuhid **Astrid Kannel**, **Priit Kuusk**, toimetaja **Priit Rajalo**, režissöör **Krista Rannamäe**, ERR-i uudistetoimetust 2016.

HOLGER KALJULAI

Allikas: <http://rahvuslane.blogspot.com>

Allikas: <http://isekiri.blogspot.com>

Märkus:

1) <http://www.ies.be/files/PB%202016:01%20Ben%20Nimmo.pdf>

Allikas: www.thinkprogress.org

JOANNE HELEN COX 22 JUNE 1974 – 16 JUNE 2016
ILUSATE NAISTE MÕRVADEGA PÄÄSTETAKSE EUROIMPEERIUMI

LOE LISAKS: LK. 11

KAARDIMAKSE ON KODUMAA REETMINE

LEHES:

EKRE volikogu deklaratsioon	2. lk
Postnõukogulikule Eestile oma Nobeli määranduspreemia laureaat	3. lk
Ühest ebatavalisest välisreisist	5. lk
Stalinismi taassünd Venemaal on ohu	
kogu maailmale	6. lk
Mis maksab kaardimakse?	7. lk
Riigivõimu tuleb teostada põhiseaduse alusel	9. lk
Liibüa – USA ja Nato hävitatud riik	11. lk

JA PALJU MUUD HUVITAVAT

Telli koju „Rahvuslik Teataja“ aastaks 22.- € pooleks aastaks 11.- €, ilmub kord kuus